

- E 17. Én Istenem, taníts útjaidra, / Hogy szent törvényedre gondot viseljek, / És azokat megtartsam mindenha!
Adj értelmet, Uram, igazgass, kérlek, / Hogy törvényedet őrizzem híven, / És mindenkor megtartsam én szívemben.
18. Vezess, hogy benned leljem örömöm, / Mutasd meg parancsolatid ösvényét, / Mert azokban igen gyönyörködöm!
Te rendelésedre hajtsd szívemet! / Szent bizonyságid vegyem eszembe, / És ne hagyj esnem telhetetlenségbe!
19. Fordítsad el az én szemeimet, / Hiábavalókat hogy ne nézzenek; / A te utadban éltes engemet!
Bétöltését láttasd ígéretednek / Szolgáddal, aki tégedet tisztel / És mindenkor fél alázatos szívvel.
20. Végy el rólam minden gyalázatot, / Melytől én igen félek és rettegek! / Ítéletid jók s csodálatosak,
Én megtanulni igen örvendezek. / Gyönyörködik törvényedben szívem, / És igazságban éltes, Uram, engem!
- F 21. Forduljon hozzám, Uram, kegyelmed, / És segedelmed adjad, hogy láthassam! / Ígéretedből vélem ezt tegyed,
Hogy szájukat azoknak befoghassam, / Akik engemet gyaláznak szörnyen, / Mert bízom a te szent ígéretedben!
22. Szent, igaz igéd ne vedd el tőlem, / Hogy az mindenkor legyen az én számban! / A te beszéded én reménységem,
Te törvényedet szívemben foglalván. / És azt megtartom én minden módon, / Aszerint élvén most és mindenkoron.
23. Szüntelen járok én nagy örömmel, / Mert parancsolataidat követem; / Szívem mindenkor azokra figyel.
A királyok előtt bizvást beszélem / A te bizonyságodat, melyektől / Nem rettenek meg, nem félek szégyentől.
24. Gyönyörködöm a te törvényedben, / Szent parancsolataidat szeretem / Mindenek felett egész éltemben.
Én kezeimet készen felemelem / A te kegyelmes parancsaidra, / És én azokról beszélek mindenha.